

til at ville have Contoirudgifterne ansatte for høit; jeg har fundet hos dem en, som det forekommer mig, billig og retfærdig Bedømmelse af Forholdene, og jeg — saavel som Udvalgets øvrige Medlemmer — har derfor heelt igjennem været istand til at kunne slutte mig til dem, idet jeg har beroliget mig med, at denne Overensstemmelse maatte være en Garanti for, at man nogenlunde havde truffet det Rette. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa at forsøge at besvare de forskjellige Indvendinger, der for nogle af disse Embeders Bedkommende ere fremsatte — det skal jeg overlade til Ordføreren — men jeg skal blot tillade mig nogle Bemærkninger, angaaende det Punkt, med Hensyn til hvilket jeg har havt meest Vanskelighed ved at følge de andre Medlemmer af Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om Contoirholdsgodtgjørelsen for Virkebedømme- og Skriverembedet i Amager Birk. Efter min Mening er Udvalgets Forslag endnu for høit, og jeg skal anføre, hvorpaa jeg støtter denne min Formening. Hidtil har der paa dette Contoir været holdt 1 Fuldmægtig og 2 Skrivere; Fuldmægtigen har været lønnet med 200 Rd. og Skriverne med 250 Rd. og 240 Rd. Nu siger den ærede Justitsminister saa rigtigt, og jeg har ønsket stærkt at holde derpaa, at det er ønskeligt, at Retsbetjentene faae Fuldmægtige, paa hvis hele Tid de kunne gjøre Krav, og at Rigsdagen ved at indlade sig paa Bedømmelsen af, hvad der maa gives til Contoirudgifter, gaaer ud fra, at Fuldmægtigen især anvender sin hele Tid i Embedets Tjeneste. Den ærede Justitsminister har erklæret, at han antager, at den nævnte Embedsmand for en Løn af 600 Rd. aarlig vil kunne faae en Fuldmægtig med fuldt Krav paa, at han anvender sin hele Tid i Embedets Tjeneste. Naar man gaaer ud fra, at Fuldmægtigen hidtil kun har havt 200 Rd. og derfor, vil jeg sige, har anvendt en Trediedeel af sin Arbejdstid i Embedets Tjeneste, og man kan faae hans hele Arbejdskraft for en Løn af 600 Rd., og at Embedsmanden altsaa faaer 3 Gange saameget Arbejde af Fuldmægtigen som hidtil, og det vil han jo faae efter den ærede Justitsministers Motivering, saa er det, saaledes forekommer det idetmindste mig, naturligt, at der maa kunne

spares Noget paa de 2de Sriveres Løn, thi ellers vilde jo Skriverkraften blive meget for stor: Jeg har derfor meent, at et Par Hundrede Rigsdalers Afslag paa de 2de Sriveres Løn ikke var for Meget, naar man giver 400 Rd. Tillæg til Fuldmægtigen, idet jo, som sagt, hans tredobbelte Arbejde fuldeligt, ja mere end fuldeligt, maa opveie, hvad f. Ex. den ringeste Skriver har udført. Jeg vilde derfor have anset det passende, at Lønningerne til Contoirholdet blev 900 Rd., istedetfor at Ministeren, idet han tillægger Fuldmægtigen en Løn af 600 Rd., ved Siden deraf beholder samme Løn til de to Skrivere som tidligere, hvorved Beløbet kommer til at udgjøre 1090 Rd. Det er for mig vigtigt at holde fast, hvad den ærede Justitsminister her har angivet, at en saadan Embedsmand kan faae en tilstrækkelig god og dygtig Fuldmægtig, hvis hele Arbejdstid man har Krav paa, for 600 Rd.; thi det vil ved andre Leiligheder efter min Mening vise, hvilke store Forbringinger man opstiller med Hensyn til selve Embedsmændenes Løn i saadanne Embeder. Det er jo nemlig bitterligt for os Alle, at flere af disse Embedsmænd i længere Tid af Aaret ere borte fra deres Embeder og overlade hele Embedets Bestyrelse i den Tid til Fuldmægtigen, og naar man kan have en god Fuldmægtig, der kan udføre alle disse Forretninger, for 600 Rd., saa seer man, hvor overdrevent den paagjældende Embedsmand selv er lønnet. Det er altsaa en Støtte i Fremtiden, naar man kommer og anfører, at disse Embeder ere saa overordentlig vanskelige at besørge, og at der derfor maa gives en høi Løn for at faae dem godt besørge; thi, jeg gjentager det, man seer, at en Fuldmægtig, der har en Løn af 600 Rd., er istand til at bestribe et saadant Embede paa Principalens Vegne. Jeg var derfor tilbøielig til at stille et Forslag om, at gaae 100 Rd. længere ned, end af Udvalget foreslaaet med Hensyn til Udgifterne til Contoirholdet for dette Embede, men da det ærede Medlem, der næstsidst havde Ordet, var tilbøielig til at gaae den modsatte Vej, saa enedes vi om at lade det være og at slutte os sammen med Udvalgets øvrige Medlemmer om det, der her er foreslaaet. Nu skal jeg villigt indrømme, at det seer lidt besynder-